

revijo, ker jim ponekod takih prispevkov ne priznavajo kot dela njihove strokovne bibliografije. Ob tem je še izrazil pomislek, da želi urednik preložiti del svojih pristojnosti na upravni odbor PZS, ko ga sprašuje za nekatera mnenja, in dejal, da naj bi urednik vsakemu sodelavcu-piscu svetoval in ga s tem nemara opogumil za rednejše sodelovanje. Urednik mu je odgovoril, da znanstvenih prispevkov, ki bi sodili v Planinski vestnik, pač ne dobi, kot kljub večkratnim prošnjam ne dobi prispevkov s humorno vsebino, ker ta čas na Slovenskem očitno pač ni takih avtorjev.

Drugi **Borut, Vukovič**, je prepričan, da je nujna poveza članstva v PZS z naročnino na PV; svetuje, naj bi uvedli rubriko za mlade planince, in meni, da naj bi se naklada Planinskega vestnika znižala, ko so se na

njegovih straneh začeli »prepiri«. – Vsaj slednje zanesljivo ne drži, saj je naklada zadnja leta kljub za marsikaterega dolgoletnega naročnika težkim časom ob prehodu iz prejšnjega političnega sistema v sedanjega in po njem ostala v glavnem nespremenjena.

Spet drugi član upravnega odbora, **Jože Kodre**, je prepričan, da je na straneh Planinskega vestnika premalo kakovostnega leposlovja, kakršnega naj bi bilo v šestdesetih in sedemdesetih letih bistveno več. Predlagal je vsaj vsakoletna dobro pripravljena srečanja uredniškega odbora, na katerih bi se člani pogovorili o stvareh, o katerih se drugače kot iz oči v oči ne da.

NOVOSTI PRIHODNJEGA STOLETJA

Jože Melanšek je predlagal, naj bi v prvi jesenski številki Obvestil objavili uredniško poročilo o Planinskem vestniku, kot so ga poslušali člani upravnega odbora PZS, naj bi vsak član upravnega odbora PZS v svojem mandatu za Planinski vestnik napisal vsaj en poglobljen in problemski članek, naj bi urednik PV vsako leto posebej poročal upravnemu odboru o delu, in se strinjal s predlogom predgovornika, naj bo vsako leto vsaj ena seja uredniškega odbora PV.

Bogdan Seliger se je zavzel za barvno osrednje glasiloslovenskih planincev z več fotografijami in s posebnimi prilogi, na primer izbranih planinskih fotografij, kar bi tudi prispevalo k temu, da bi bil Planinski vestnik lahko v »prosti prodaji«. Ob tem seveda ni pomislil na stroške, povezane s temi predlogi, ki jih založnik vsaj zdaj ne bi zmogel.

Oglasil se je tudi predsednik PZS **Andrej Brvar**, ki je strnil nekatere predloge v sklepe te seje upravnega odbora. Dejal je, da je Planinski vestnik seveda ogledalo dela PZS in njenih društev, ki iz najrazličnejših vzrokov založniku skoraj vsako leto prinaša nekaj izgube, vendar je nihče ne problematizira, da revija lahko nemoteno izhaja. Predlagal je nov ali dopolnjen uredniški odbor, ki bo skupaj z glavnim in odgovornim urednikom lahko še celoviteje izvajal sugestije upravnega odbora. Po njegovem prepričanju bi se revija morala grafično (in nemara deloma tudi vsebinsko) spremeniti ali dopolniti; barvne revije s prihodnjim, stotim letnikom tudi iz finančnih vzrokov še ne bo mogoče izdajati, v 101. letniku pa nemara že, ko bi se odločili tudi za spremenjeno grafično podobo. Zunanja demonstracija okrogle obletnice naj bi bila nemara desetletna kazala PV, ki jih za zadnjih nekaj desetletij ni, stoti letnik PV naj bi bil na platnicah obeležen s posebnim emblemom, nemara pa bi objavili razpis za najboljši spis, pesem, leposlovno delo in fotografije s planinsko vsebino, katerih najboljša dosežke bi posebej nagradili. Podpredsednik Ekar je ta predlog dopolnil tako, naj bi ob 100. obletnici Planinskega vestnika posebej uspešnim avtorjem in sodelavcem podelili priznanja, ki bi jih imenovali po katerem od zaslužnih planincev s tega področja, podpredsednik Peršolja pa je predsednikov predlog dopolnil tako, da naj bi prenovljeni uredniški odbor v pol leta predlagal novo vsebinsko shemo Planinskega vestnika in novo grafično podobo revije.

Menina

FRANJA VODUŠEK

*Menina, ti moja lepa planina,
nad mojim mestom bediš,
v moji duši goriš.*

*Menina, ti moja lepa planina,
v zimi v srebro odeta,
jeseni zlata koketa,
spomladi sramežljiva kot mlada dekleta
in poleti krona si mojega grada.*

*Menina, ti moja lepa planina,
k tebi dvignem oči,
ko moje srce krvavi,
k tebi hitim,
ko v duši trpim.*

*Menina, ti moja lepa planina,
princesa si,
biser moje mladosti!*

Mrzlici za praznik

VERA PIPAL

*Mrzlica Kumu pripoveduje,
letos, jeseni, da sto let praznuje,
odkar so ji prvo kočo zgradili,
z lesom obili, s škodlo pokrili.*

*Prvi je koči druga sledila,
pa jo je vojna v prah spremenila.
Sto let je težkih in lepih minilo,
sto let ne bo se lahko pozabilo.*

*Kum je obljubil za praznik zvoniti,
planince na slavje vse povabiti.
Na Mrzlici dom zdaj prekrasen stoji,
nanj bi pradedje ponosni bili.*